Dosarul nr. 1-39/2025
1-24044724-48-1-23042024

SENTINŢĂ
în numele Legii

10 aprilie 2025 mun. Strășeni
Judecătoria Strășeni (sediul central)
Președinte de ședință,
Judecătorul Sergiu Osoianu
Grefier Corina Botnari
Cu participarea:
Procurorului Sergiu Mocan, Larisa David
Avocatului Daniela Hedea

a examinat în ședință de judecată publică, în procedură generală, cauza penală de învinuire a lui,-

Moraru Ion***** IDNP *****, născut la *****, domiciliat în s. ***** 3 copii minori la întreținere, căsătorit, studii medii, angajat în câmpul muncii, fără grad de dezabilitate, anterior nejudecat, moldovean, cetățean al Republicii Moldova,-

În săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.art.264/1 alin.(3) Cod Penal,
(Cauza s-a aflat în procedura judecătorului în perioada 23.04.2024-10.04.2025)

Acuzatorul de stat Sergiu Mocan a solicitat să fie recunoscut vinovat Moraru Ion de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264/1 alin. (3) Cod penal, și să-i fie aplicată pedeapsa sub formă de 240 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Apărătorul inculpatului Moraru Ion, avocatul Daniela Hedea, a pledat pentru pronunțarea sentinței de achitare în privința inculpatului, pe motiv că în acțiunile acestuia lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 264/1 alin. (3) Cod penal.

c o n s t a t ă:

Moraru Ion ***** la 14.03.2024, în jurul orelor 18:10, în r-nul. Strășeni, traseul M-5 km 243, stația de alimentare „Lukoil”, de către inspectorii de patrulare al INSP, a fost stopat automobilul de model „**********", cu n/î *****, la volanul căruia se afla cet. Moraru Ion, a.n. ***** locuitor al r-nul. *****. Iar în timpul discuțiilor din cavitatea bucala a ultimului se simțea un miros puternic de alcool și la propunerea inspectorilor de patrulare de a fi supus testării alcoolscopice și examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, acesta a refuzat categoric.

Astfel, Moraru Ion a ignorat prevederile pct. 11 lit. j) din Regulamentul Circulației Rutiere, care indică că „conducătorul de vehicul este obligat să se supună, la solicitarea polițistului,

procedurii de testare a aerului expirat sau, după caz, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei”, la fel în derogare de la prevederile art. 33 alin. (3) lit. c) din Legea privind siguranța traficului rutier, care indică că „conducătorul de autovehicul este obligat să se supună, la solicitarea agentului de circulație, procedurii de testare a aerului expirat și examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei ori consumului de droguri și de alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare”.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, cet. Moraru Ion a comis infracțiunea prevăzută de art. 264/1 alin.(3) din Codul penal, - refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical.

Moraru Ion fiind audiat în ședința de judecată vina în săvârșirea infracțiunii încriminate nu a recunoscut, s-a folosit de dreptul său procesual să nu facă declarații, doar a comunicat că, nu toate video sunt prezente la dosar, nu este înregistrare video unde colaboratorii de poliție cer bani, iar când acesta nu a dorit să le dea nimic, au rupt un proces-verbal și au făcut altul.

În cadrul cercetării judecătorești, instanța de judecată a studiat și analizat minuțios probele administrate în cadrul ședinței de judecată, și anume:

Declarațiile **martorului Guțu Teodor,** care a susținut declarațiile oferite la faza de urmărire penală, comunicând că, la data de 14.03.2024 aflându-se în serviciu pe teritoriul mun. Strășeni împreună cu colegul Cerescu Nicolai, pe traseul M5 km 243 la ora 18:10 în stația PECO Lukoil, a fost observat un automobil de model *****care se deplasa din stația PECO Lukoil. Ulterior acesta a fost stopat, la volanul automobilului fiind o persoană de gen masculin, care mai târziu a fost identificat ca Moraru Ion locuitor s. *****. În urma discuției cu șoferul Morari, s-a simțit un miros de alcool din cavitatea bucală a acestuia, pentru ce acestuia a fost propusă trecerea testării alcoolscopice cu prelevarea probei de sânge. Ulterior acest a refuzat categoric. Lui Moraru Ion i-a fost aduse la cunoștință prevederile art. 264/1 alin.. (3) din Codul penal, iar domnul Moraru în continuare își susținea poziția, explicându-le că a dorit doar să schimbe locul automobilului pe teritoriul stației, ca ulterior să se urce soția lui la volan, totodată recunoscând că a consumat alcool. A precizat că, domnul Moraru încerca să iasă din stația PECO, iar el împreună cu colegul său intrau în stația PECO, iar Moraru observându-i a oprit vehiculul, iar în timp ce acesta se apropia de șofer, ultimul a coborât din automobil deplasându-se în spatele acestuia.

A menționat că, motivul stopării automobilului, a fost că acesta se deplasa neadecvat, șerpuind. A indicat că nu are aparat de măsurat viteza. În momentul stopării vehiculului acesta era în deplasare, având aproximativ 5-10 km/h. În afară de șofer, în automobil nu se mai afla nici o persoană. Soția lui Morari se afla în stație, apropiindu-se de colaboratorii poliției. Morari a indicat că soția lui a condus automobilul de la Greblești până la stația PECO, dar în acest sens, este proba video.

Declarațiile **martorului Moraru Alina,** care a declarat că este soția lui Moraru Ion, și fiind cunoscută cu dreptul său de a u face declarații, a dorit să facă declarații, comunicând că, la data de 14.03.2024 se afla la volanul automobilului de model***** 366 la stația PECO Lukoil de la traseu, în direcția mersului spre Chișinău, în apropierea satului Greblești. În acea zi a mers împreună cu soțul la stația PECO să bea cafea. Erau doar ei doi, a parcat mașina în stație, ea a coborât și a mers să cumpere cafea, iar soțul a rămas în mașină. În acest moment, un domn avea problemă cu pornirea mașinii și a rugat pe cineva să-i dea curent să o poată porni. Ei au decis să ajute acel bărbat și trebuiau să dea mașina înapoi ca să o apropie de mașina domnului. Ea nu prea

știe să se descurce cu asta și soțul ei a mișcat mașina un metru înapoi, tot în acea parcare. După ce mașina domnului s-a pornit, ea a intrat să cumpere cafea și a văzut mașina de poliție, care cu viteza mare a intrat în stația PECO. Soțul ei se afla în spatele mașinii, iar motorul acestei era pornit, polițiștii au apucat soțul ei de mână și l-au îmbrâncit. Ea s-a speriat, după care polițiștii au comunicat că au prins soțul ei pe traseu și foarte agresiv îi ziceau să facă testul Drager, soțul nu a dorit să treacă testare, deoarece le spunea că el nu a mers la volan, și mai mult, permisul lui era expirat de un an. A menționat că ei au locuit în Franța, iar perioada cât permisul lui era expirat, el nu a mers la volan. La fața locului erau doi colaboratori de poliție, unul din ei a început ceva să scrie și a comunicat că dacă ei aduc 400 euro, le dă pace, iar din motiv că ei niciodată nu au avut asemenea situații, ea a spus bine și a telefonat tatăl său să vină el la fața locului să vadă ce vor domnii. Ion la acel moment nu a cunoscut despre faptul că polițiștii au cerut bani. Ei nu au avut așa bani, au trei copii și lucrează doar soțul. Polițiștii au stat mult cu ei, așteptau să-i aducă banii. Când a venit tatăl ei, Ion a întrebat ce face el aici, la care ea a comunicat că tata a venit pentru că trebuie să dea bani, iar Ion a fost împotrivă, deoarece nu a văzut necesitatea de a oferi așa sumă de banii.

A precizat că, în momentul când ea a comunicat la polițiști că în curând vine tatăl ei și se lămuresc, polițiștii au rupt acea foaie, care au scris-o anterior și au zic că ok, așteaptă, iar când au auzit că Ion nu a dorit să dea bani, polițiștii s-au agitat, s-au inervat, au pus mâinile în cap și au zis că ce îi trebuiau să ceară banii, după care au chemat mașina specială și au scris ceva pe o altă foaie.

A precizat că, în stația PECO ei au intrat din direcția satului. În calea lor nu au văzut vre-o unitate de transport a Inspectoratului de poliție. Când au intrat colaboratorii de poliție în stația PECO soțul ei se afla deja în spatele automobilului, nu înțelege de ce nu au fost prezentate video cu cele întâmplate. De ce nu sunt acele înregistrări când ei au rupt foaia, când polițiștii strigau la ei, erau foarte agresiv. Soțul mereu a fost la volan și nu a pățit așa ceva. A concretizat că soțul ei nu a fost la volan în momentul când ei au mers pe traseu. Ea fiind la volan, când ei au mers pe traseul din sat și au intrat în stația PECO.

Ea nu a înțeles de ce a fost chemat un alt echipaj suplimentar de poliție. Când polițiștii au cerut bani, au întocmit careva acte, nu cunoaște care anume, care ulterior le-au rupt, apoi au întocmit alte acte. În afară de noi la fața locului mai era lume. Ei au fost să ridice înregistrările video de la stația PECO, dar li s-a comunicat că poate să o facă doar poliția, care a fost, a ridicat înregistrările dar doar cele care au importanță pentru ei. Avocatul nu a făcut așa demers.

A menționat că persoana care avea nevoie de ajutor, mașina acestuia staționa lângă pompă de alimentare. Mașina lor de model *****se afla chiar lângă bordură, alături de pompă de alimentare, la distanța de vre-un metru. Soțul ei a ajutat o persoană, a pornit motorul automobilului*****, a scos cleștele la automobilul domnului, mașina lor nu a fost mișcată, deoarece distanța între aceste două mașini era mică. Ea era înăuntru, a ieșit numai când a venit poliția, iar mașina lor nu era mișcată din loc. Dar totuși cred că a fost mișcată mașina lor, deoarece trebuia un pic să fie mai lipită una de alta, poate soțul a urcat la mașină și a dat puțin în urmă. Dar totuși a văzut cum soțul a urcat la volan și a dat mașina puțin mai în spate. După ce a fost ajutat acea persoană, mașina lor a rămas acolo pe loc lângă pompă, ea nu a mai fost mutată în altă parte. Ea a mișcat mașina când poliția era la fața locului, a pus-o lângă bordură. Când a venit poliția ea era deja afară. De la pompă la bordură înapoi, mașina tot de soțul ei a fost mișcată.

A precizat că, la fața locului erau 2 colaboratori de poliție. Ea s-a apropiat de unul din acești polițiști, mai înalt și mai zdravăn, întrebându-l ce se întâmplă, care i-a comunicat că soțul

ei a mers pe traseu servit, la care ea i-a comunicat că mașina stătea pe loc. Pe traseu soțul nu a fost oprit. Mijloacele bănești au fost cerute de la ea, pentru acești bani ei trebuiau să nu le întocmească dosar penal. A relatat că, soțul ei a servit băuturi alcoolice în acea zi și la stația PECO a servit o bere, dar nu își amintește până a veni poliția la fața locului sau înainte de asta.

Declarațiile **martorului Margineanu Lilian,** care a declarat că la 14.03.2024 în interiorul stației „Lukoil", activând de 9 ani în calitate de operator acolo, finisând schimbul a mers acasă. Seara a fost telefonat de Dorogan, care i-a comunicat că Ion Moraru a fost stopat de poliția de la Chișinău. El a găsit mașină și peste vreo oră a mers acolo, ajungând la fața locului Ion i-a comunicat că i s-a cerut 400 euro, și el trebuia să se ducă să scoată de această sumă. Ion spunând că nu le dă nici un ban. El s-a apropiat de operatorul stației de alimentare și a întrebat dacă a fost filmat momentul când Ion a ajuns la parcare din stație PECO și dacă el a fost la volan. Operatorul Dorogan i-a comunicat să nu își facă griji, căci totul s-a filmat. Pe Dorogan l-a întrebat cum totul a avut loc, la care ultimul i-a comunicat că a venit Ion cu soția sa, care a fost la volan, și că Ion a dat mașina în spate vreo 5 metri pentru a ajuta persoana, care avea defecțiuni la mașină, a pus clemele.

A menționat că bani lui Ion nu i-a dat bani, căci el nu a fost la volan. El personal nu a văzut momentul când a intrat mașina în stația PECO, el a fost doar rugat să ducă banii.

Învinuirea adusă lui Moraru Ion în săvârșirea infracțiunii incriminate se bazează și pe documentele și procesele verbale anexate la cauza penală și care au fost cercetate în ședința de judecată prin prisma pertinenței și concludenței lor, cum ar fi:

- Conținutul procesului-verbal privind depistarea infracțiunii ori constatarea bănuielii rezonabile privitor la o infracțiune din 14.03.2024 (f.d.4);
- Conținutul procesului-verbal de constatare a infracțiunii (f.d.5 și verso);
- Conținutul procesului-verbal de ridicare și aducere a vehiculului la parcare specială din 14.03.2024 (f.d.6);
- Conținutul procesului-verbal de ridicare, prin care s-a ridicat de la Cerescu Nicolai agent șef principal un CD-R secvențe video efectuate la data de 14.03.2024 (f.d.13);
- Informația Acces Web (f.d.26);
- Conținutul procesului-verbal de ridicare din 27.03.2024, prin care au fost ridicate secvențe video de pe camerele video de la stația PECO „Lukoil": camera 9-17.58-18-10, camera 13-18.08-18.15, camera 21-17.58-18.10. (f.d.55 și verso).

Astfel, analizând în ședință de judecată probele acumulate, evaluându-le din punct de vedere al pertinenţei, concludentei şi veridicităţii lor, iar în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, conform propriilor convingeri, instanţa de judecată consideră dovedită integral vinovăția lui **Moraru Ion**, iar acțiunile lui corect calificate în cadrul urmăririi penale potrivit art. 264/1 alin. (3) Cod Penal – refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical.

În conformitate cu art. 1 alin. (3) din Codul de procedură penală, instanţele judecătoreşti în cursul procesului sânt obligate să activeze în aşa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată.

Conform art. 6 alin. (1) Cod Penal, persoana este supusă răspunderii penale şi pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție.

În conformitate cu art. 51 din Codul Penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă

temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală.

În conformitate cu art. 51 din Codul Penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală.

În corespundere cu art. 113 alin. (2) Cod Penal, calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Conform art. 99 alin. (2) din Codul de procedură penală, probele administrate se verifică şi se apreciază de către organul de urmărire penală sau instanță.

Conform art. 101 alin. (1) si (2) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

În conformitate cu prevederile art. 384 alin. (1) şi (4) Cod de procedură penală, instanţa hotărăşte asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinţei de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Instanţa îşi întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.

Conform art. 389 alin. (1) Cod de procedură penală, sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia inculpatului în săvârșirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată. (2) Sentinţa de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declaraţiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale şi citite în instanţa de judecată în absenţa lor.

Potrivit art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe şi verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

Pe plan național, articolul 95 alin. (1) din Codul de procedură penală prevede că sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar articolul 95 alin. (2) stabilește că problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind accesul în egală măsură a tuturor părţilor la cercetarea probei.

Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicţii esenţiale şi semnificative între probele cu martori şi cele materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanţele expuse în învinuirea adusă inculpatului.

Obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la art. 264/1 alin. (3) Cod penal, îl formează relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier, sub aspectul prohibiției impuse conducătorilor mijloacelor de transport de a refuza, a se împotrivi sau a se eschiva de la testarea alcoolscopică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical.

Potrivit art. 11 lit. j) din Regulamentul circulației rutiere, adoptat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009, stipulează că conducătorul auto este obligat să se supună, la solicitarea poliţistului, procedurii de testare a aerului expirat sau, după caz, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, consumului de droguri ori de alte substanţe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare.

Din acest punct de vedere, potrivit pct. 14 lit. a) al Regulamentului Circulaţiei Rutiere, conducătorului de vehicul îi este interzis, printre altele, să conducă vehiculul în stare de ebrietate alcoolică, sub influenţa drogurilor sau altor substanţe contraindicate, precum şi sub influenţa preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacţiei.

Totodată art. 18 din Legea privind siguranța traficului rutier nr. 131 din 07 iunie 2007 stabilește că, pentru a conduce vehiculul pe drumurile publice, conducătorului trebuie să întrunească condiţiile stabilite și să corespundă normelor minime privind aptitudinile fizice și mintale necesare pentru a poseda dreptul de a conduce vehicule din categoria sau subcategoria vehiculului condus, aprobate de către Guvern, precum şi să dispună de autorizaţia corespunzătoare în cazul efectuării anumitor transporturi.

Mai mult, art. 33 alin. (3), lit. c) din aceleiaşi Lege nr. 131/2007, obligă conducătorul de vehicul să se supună, la solicitarea agentului de circulaţie, procedurii de testare a aerului expirat şi examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei ori consumului de droguri şi de alte substanţe psihotrope sau de medicamente cu efecte similar.

În ce privește *latura obiectivă* a infracțiunii specificate la art. 264/1 alin. (3) din Codul penal, aceasta se exprimă în fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea sau inacțiunea de refuz a conducătorului auto de a fi supus testării alcoolscopice, care presupune respingerea expresă a acestuia a cerințelor legale ale colaboratorilor de poliție împuterniciți de a monitoriza traficul rutier și a preveni survenirea unor consecințe grave care pot fi condiționate inclusive de conducerea de către conducătorii auto a unităților de transport în stare de ebrietate alcoolică.

Așadar, în esență, fapta prejudiciabilă se exprimă în acțiunea de refuz de a fi supus testării alcoolscopice sau de a trece examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei, de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen.

În speță, instanța de judecată apreciază că inculpatul Moraru Ion a atentat la relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier prin faptul că la 14 martie 2024, fiind persoana care deține permis de conducere, conducând automobilul de model BMW cu n/î WJA 366, acționând în mod intenționat, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, la solicitarea agentului de circulație a refuzat să fie supus testării alcoolscopice și să treacă examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei.

Sub acest aspect, în conformitate cu pct.2 al Regulamentului privind modul de testare alcoolscopică şi examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16 aprilie 2009, prin *testarea alcoolscopică* – se înțeleg acţiunile angajatului Inspectoratului Național de Securitate Publică al Inspectoratului General al Poliţiei sau altei persoane abilitate, instruite în modul corespunzător, orientate spre stabilirea concentraţiei de alcool în aerul expirat la persoana testată, efectuate cu ajutorul mijloacelor tehnice omologate şi verificate metrologic.

Prin *examinarea medicală pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei (examinarea medicală*) – complex de acţiuni şi procedee cu caracter medical, stabilite prin actele normative ale Ministerului Sănătăţii ce au drept scop determinarea şi evaluarea stării de ebrietate a persoanei examinate.

Potrivit pct. 10 din Regulamentul menționat, se stabilește că, temei pentru efectuarea testării alcoolscopice servește suspectarea consumului de alcool, droguri sau de alte substanţe ce provoacă ebrietate, precum şi prezenţa simptoamelor acţiunii alcoolului, drogurilor şi a altor substanţe psihotrope, medicamentelor cu efecte similare acestora: mirosul de alcool din gură, instabilitatea pozei, dereglarea mersului, tremurul accentuat al degetelor, pleoapelor, limbii, comportarea neadecvată, mărturia persoanei examinate despre faptul consumului.

Refuzul conducătorului auto de a fi supus testării alcoolscopice presupune respingerea expresă a acestuia a cerințelor legale ale colaboratorilor de poliție împuterniciți de a monitoriza traficul rutier și a preveni survenirea unor consecințe grave care pot fi condiționate inclusiv de conducerea de către conducătorii auto a unităților de transport în stare de ebrietate alcoolică.

În acest context, legiuitorul a reglementat ca fiind prejudiciabilă şi prezentând un pericol social fapta de refuz a conducătorului auto de a trece testarea alcoolscopică sau examinarea medico-legală, inclusiv prin recoltarea probelor biologice pentru stabilirea gradului stării de ebrietate.

În Hotărârea nr. 18 din 18 iulie 2016 cu privire la excepţia de neconstituţionalitate a unor prevederi ale articolului 264/1 alin.(3) din Codul penal (stabilirea stării de ebrietate prin recoltarea probelor biologice), Curtea a menţionat că, instituirea condiţiilor de circulaţie a mijloacelor de transport este un atribut exclusiv al legiuitorului, care a reglementat regimul de circulaţie pe drumurile publice astfel încât desfăşurarea traficului rutier să aibă loc în deplină siguranţă.

Curtea a subliniat că restrângerile cu caracter legal în exerciţiul drepturilor sau libertăţilor conducătorilor mijloacelor de transport pot forma obiectul impunerii unor obligaţii, inclusiv incriminarea refuzului de a se supune executării anumitor obligaţii ce le revin în calitate de participanţi activi la traficul rutier.

De asemenea Curtea a mai reţinut că necesitatea intervenţiei în viaţa privată prin obligarea conducătorului mijlocului de transport la recoltarea probelor biologice în vederea stabilirii stării de ebrietate este justificată de protecţia unor valori importante ca ordinea publică, securitatea în trafic, prevenirea pericolului pentru viaţa şi integritatea fizică a altor persoane, precum şi prevenirea pericolului asupra vieţii, integrităţii corporale a însuşi conducătorului mijlocului de transport.

Astfel, prin prisma normelor enunțate, s-a constatat cu certitudine că inculpatul Moraru Ion a refuzat să fie supus procedurii de testare a aerului expirat și examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei.

În aşa fel, instanța apreciază că acţiunile intenţionate ale inculpatului Moraru Ion, manifestate prin refuzul de a fi supus procedurii de testare alcoolscopică, precum și de examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei și de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical, se încadrează în latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art.264/1 alin. (3) Cod penal.

Finalizând analiza laturii obiective a infracțiunii prevăzute la art. 264/1 alin. (3) din Codul penal, instanţa menţionează că această infracțiune este una formală. Ea se consideră consumată din momentul săvârșirii faptei prejudiciabile, în oricare din modalitățile sale normative. Infracțiunea este prezentă chiar dacă, ulterior, pe baza altor probe, s-ar constata că făptuitorul nu se afla în stare de ebrietate în momentul săvârșirii infracțiunii.

Cu referire la *latura subiectivă* se remarcă că infracțiunea incriminată este una intenționată, iar conținutul intenției rezultă din materialitatea faptei (*dolus ex re*), adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, iar din ansamblul mijloacelor de probă administrate şi a

circumstanţelor de fapt şi de drept analizate supra, denotă prezenţa unei intenţii directe la săvârşirea infracţiunii de către inculpatul Moraru Ion.

De asemenea, instanţa explică motivul infracţiunii prin superficialitatea manifestată de către inculpat în raport cu respectarea prohibiției impuse conducătorilor mijloacelor de transport de a refuza, a se împotrivi sau a se eschiva de la testarea alcoolscopică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical.

În ce privește *subiectul* infracțiunii specificate la art. 264/1 alin. (3) Cod penal, acesta este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani.

În plus, subiectul are calitatea specială de persoană care conduce mijlocul de transport, or Moraru Ion se încadrează în noțiunea dată, pe numele acestuia fiind eliberat permis de conducere.

De asemenea, raportat la prevederile art. 264/1 alin. (3) din Codul penal, instanţa conchide că subiectul infracțiunii specificate este o persoană care deține permis de conducere şi nu este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport, condiţii pe care le întruneşte inculpatul Moraru Ion.

Conducerea mijlocului de transport este acea operație tehnică, prin care o persoană pune în mișcare mijlocul de transport și îl dirijează potrivit cu scopurile urmărite de ea. Este deplasarea mijlocului de transport, deci aflarea acestuia în mișcare.

Prin prisma normelor citate supra, instanţa de judecată constată că a avut loc fapta de săvârşirea căreia este învinuit Moraru Ion și care întrunește elementele infracţiunii prevăzute la art.264/1 alin. (3) Cod penal, iar în ședința de judecată s-a constatat cu certitudine vinovăția acestuia.

În acest context, instanța de judecată apreciază critic poziția părții apărării precum că în actul de învinuire se menționează că conducătorul auto ar fi fost stopat în trafic, deoarece acestea nu își găsesc confirmare, prin studierea elementară a învinuirii aduse lui Moraru Ion, unde clar se menționează că: „…de către inspectorii de patrulare al INSP, a fost stopat automobilul de model *****cu n/î *****

În acest context, apreciind declarațiile martorului Guțu Teodor, instanța atestă că acestea sunt consecutive, logice, se coroborează și se confirmă obiectiv prin celelalte probe administrate pe cauza penală.

În pofida faptului că martorul este colaboratorul de poliție care a participat nemijlocit la documentarea cazului în privința lui Moraru Ion, instanța nu a stabilit că acesta este într-un oarecare mod cointeresat în condamnarea ultimului, or prezența unor relații ostile între inculpat și martorul audiat nu au fost constatate.

Mai mult, martorul a fost audiat sub jurământ și fiind preîntâmpinat de răspundea penală pentru declarații false, împrejurările care permit instanței să aprecieze aceste declarații ca veridice.

Totodată, din înregistrările video anexate la materialele cauzei și vizionate în instanța de judecată se atestă cu lux de amănunte că inculpatul Moraru Ion a condus mijlocul de transport de model***** chiar și pe o perioadă scurtă de timp, faptele confirmate de martorul Moraru Alina, care a menționat că soțul ei a urcat la volanul automobilului doar pentru a face anumite manevre pentru a ajuta o persoană la care nu se pornea mașina.

În acest context, instanța de judecată apreciază critic afirmațiile lui Moraru Ion, precum că acesta nu se afla la volanului automobilului de model BMW și nu era obligat să treacă testarea Drager sau recoltarea probelor biologice, ceea ce se combate prin proba video vizualizată în

cadrul cercetării judecătorești, prin care cert se constată că, Moraru Ion a urcat la volanul automobilului care era parcat lângă bordură și s-a deplasat lângă pompa de alimentare din aceiași stație PECO, iar peste o perioadă de timp din nou a urcat la volan și a parcat mașina lângă bordura unde aceasta se afla inițial.

Mai mult ca atât, potrivit probei video (f.d.15), se stabilește cu certitudine că Moraru Ion a refuzat categoric testarea „Drager" sau recoltarea probelor biologice, inclusiv fiindu-i explicat și faptul că refuzul duce la pornirea dosarului penal.

Prin urmare, instanţa consideră necesar de a respinge solicitarea avocatului Daniela Hedea cu privire la achitarea lui Moraru Ion pentru infracțiunea prevăzută de art. 264^1 alin. (3) din Codul penal, din motiv că, de către acuzatorul de stat a fost prezentată informația incorectă și eronată precum că conducătorul auto ar fi fost stopat în trafic.

Or, reieșind din probele prezentate de către partea acuzării și administrate în cadrul cercetării judecătorești de către instanța de judecată, s-a confirmat în totalitate vinovăția lui Moraru Ion de comiterea infracțiunii imputate, iar de către avocat nefiind prezentate careva probe pertinente și concludente, sau careva argumente verosimile, care să combată probele acuzării în acest sens, or din înregistrările video anexate la materialele cauzei și vizionate în instanța de judecată se atestă cu lux de amănunte că inculpatul a condus mijlocul de transport chiar și pe o perioadă scurtă de timp și clar a refuzat de a fi testat la consumul de alcool.

În asemenea circumstanțe, instanța de judecată consideră că în acțiunile inculpatului Moraru Ion prezente toate elementele componenței de infracțiune constatate în ședința de judecată, ținând cont de caracterul faptei şi specificul administrării probatoriului pe aceste categorii de infracțiuni.

Astfel, constatând că sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 264/1 alin. (3) din Codul penal, instanța reține, dincolo de orice dubiu rezonabil, că fapta a avut loc, a fost săvârșită de inculpatul Moraru Ion şi constituie infracțiunea imputată, motiv pentru care va dispune condamnarea acestuia.

Prin acțiunile sale, inculpatul a adus atingere relațiilor sociale cu privire la siguranța traficului rutier și exploatării mijloacelor de transport, ca parte componentă a securității și ordinii publice, condiționată de neadmiterea la circulația rutieră a persoanelor în stare de ebrietate.

La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acesteia, de caracterul şi gradul pericolului social deosebit al infracțiunii comise, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenta pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață a familiei acestuia.

Pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

Pedeapsa mai aspră din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal.

Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

La adoptarea sentinței de condamnare, instanța de judecată, în conformitate cu art. 385 alin.(1) pct. 6) Cod de Procedură Penală, este obligată să soluționeze, existenta circumstanțelor care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului.

Pentru individualizarea pedepsei instanța de judecată va ține cont de prevederile art. 7, 75 Cod penal al Republicii Moldova.

Astfel, potrivit art. 7 alin. (1) Cod Penal la aplicarea legii penale se tine cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșiți, de persoana celui vinovat şi de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Conform art. 75 alin. (1) Cod penal, la stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Circumstanțe ce atenuează răspunderea penală conform art.76 alin. (1) lit. a) Cod penal în privința lui Moraru Ion instanța a stabilit: săvârșirea pentru prima dată a unei infracţiuni uşoare.

Circumstanțe ce agravează răspunderea penală a lui Moraru Ion prevăzute de art. 77 Cod penal, instanța nu a stabilit.

Mai mult, potrivit art. 78 Cod penal, în cazul în care instanţa de judecată constată circumstanţe atenuante la săvârşirea infracţiunii, pedeapsa principală se reduce sau se schimbă după cum urmează: a) dacă minimul pedepsei cu închisoare prevăzut la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod este mai mic de 10 ani, pedeapsa poate fi redusă până la acest minim; b) dacă se aplică amenda, aceasta se poate coborî până la limita de jos; c) dacă pentru infracţiunea săvârşită se prevede detenţiune pe viaţă, aceasta se înlocuieşte cu închisoare de la 15 la 25 de ani. (2) În cazul în care instanţa de judecată constată circumstanţe atenuante la săvârşirea infracţiunii, pedeapsa complementară, prevăzută de lege pentru infracţiunea săvârşită, poate fi înlăturată.

Aliniatul (3) aceluiaşi articol reglementează că, în cazul în care există circumstanţe agravante se poate aplica pedeapsa maximă prevăzută la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod.

Aliniatul (4) prevede că, în caz de concurs al circumstanţelor agravante şi celor atenuante, coborârea pedepsei până la minimul sau ridicarea ei până la maximul prevăzut la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod nu este obligatorie.

Astfel, în ceea ce priveşte aplicarea pedepsei faţă de Moraru Ion instanţa de judecată luând în vedere personalitatea inculpatului se va ghida de criteriile ce asigură aplicarea faţă de acesta a unei pedepse echitabile, legale şi individualizate.

Totodată, instanţa remarcă că conform art. 61 Cod Penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor ce au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor.

Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnatului cât şi a altor persoane.

Instanţa concluzionează că sentinţa de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracţiuni şi va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile

consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale Republicii Moldova sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

Sancțiunea art.264/1 alin. (3) Codul penal, stabilește pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de la 200 la 240 de ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanţa remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune.

Instanţa concluzionează că sentinţa de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracţiuni şi va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

Reieșind din circumstanțele cauzei, gravitatea infracțiunii săvârșite, ținând cont de persoana lui Moraru Ion, care nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, anterior nejudecat, având trei copii minori la întreținere, se caracterizează ca o persoană muncitoare, comunicabilă și onestă, se află în prezența circumstanțelor atenuante și lipsa celor agravante, instanța găsește oportun de a-i aplica lui Moraru Ion o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, sancțiune care va asigura pe deplin corectarea și reeducarea lui și realizarea scopului pedepsei penale ce ține de prevenirea comiterii altor infracțiuni atât de către inculpat, cât și de către alte persoane.

În același timp, instanța va informa inculpatul Moraru Ion că potrivit prevederilor art. 67 alin. (2) din Codul penal, munca neremunerată în folosul comunităţii se stabileşte pe un termen de la 60 la 240 de ore şi este executată de la 2 la 4 ore pe zi, iar în cazul condamnatului care nu este antrenat în activităţi de bază sau de studii, la solicitarea sau la acordul acestuia – până la 8 ore pe zi.

Subsecvent, conform art. 67 alin. (2/2) din Codul penal, persoana condamnată la muncă neremunerată în folosul comunităţii semnează în instanţa de judecată un angajament prin care se obligă să se prezinte, în termen de 5 zile de la momentul rămânerii definitive a hotărârii judecătoreşti, la organul de probaţiune în a cărui rază teritorială îşi are domiciliul sau, după caz, la comandantul unităţii militare.

De asemenea, în baza art. 67 alin. (3) din Codul penal, în caz de eschivare cu rea-voinţă a condamnatului de la munca neremunerată în folosul comunităţii, ea se înlocuieşte cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii. În acest caz, termenul închisorii poate fi mai mic de 3 luni.

Totodată, potrivit art. 62 alin. (1) lit. b/1) Cod penal, persoanelor fizice care au săvârşit infracţiuni li se pot aplica următoarele pedepse, privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport sau anularea acestui drept.

Aliniatul (6) a aceluiași articol, prevede că, privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport sau anularea acestui drept poate fi aplicată numai în calitate de pedeapsă

complementară.

Potrivit art. 65/1 alin. (1) din Codul penal, privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport sau anularea acestui drept constă în interzicerea conducerii oricărui tip de mijloc de transport pe drumurile publice.

Aliniatul (3) prevede, anularea dreptului de a conduce mijloace de transport poate fi aplicată de instanţa de judecată, cu redobândirea ulterioară a permisului de conducere, în modul stabilit de lege.

Aliniatul (4) prevede că, la aplicarea pedepsei privative de dreptul de a conduce mijloace de transport sau la anularea acestui drept în calitate de pedeapsă complementară la amendă sau muncă neremunerată în folosul comunității, termenul ei se calculează de la data rămânerii definitive a hotărârii, iar la aplicarea ei în calitate de pedeapsă complementară la închisoare, termenul ei se calculează din momentul executării pedepsei principale.

În continuare, instanța conducându-se de imperativitatea sancțiunii normei speciale prevăzute de art. 264/1 alin. (1) din Codul penal, coroborat cu prevederile art. 62 alin. (1) lit. b/1) și art. 65/1, alin. (3) din Codul penal, va aplica și pedeapsa complementară sub forma anulării dreptului de a conduce mijloacele de transport, cu posibilitatea redobândirii ulterioare a permisului de conducere, în modul stabilit de lege.

Obligativitatea pedepsei complementare este motivată și prin decizia Curții Constituționale de inadmisibilitate privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din articolul 264^1 alin. (1) din Codul penal din 4 august 2020, care în par. 30 statuează că, legiuitorul a optat pentru o pedeapsă mai aspră constituită din pedeapsa principală și pedeapsa complementară obligatorie.

Potrivit art. 21/1 alin. (1) din Legea privind siguranța traficului rutier nr. 131 din 7 iunie 2007, anularea dreptului de conducere a vehiculului se dispune de către instanța de judecată în următoarele cazuri: a) titularul permisului de conducere a fost condamnat printr-o hotărâre judecătorească rămasă definitivă cu pedeapsă penală care prevede anularea dreptului de conducere a vehiculului.

Potrivit art. 21/1 alin. (2) din Legea privind siguranța traficului rutier nr. 131 din 7 iunie 2007, dreptul de conducere anulat poate fi redobândit, în condiții generale, după decăderea temeiurilor de anulare a acestuia, la prezentarea unei dovezi în acest sens, și susținerea de către solicitant, la autoritatea competentă, a examenului de calificare pentru obţinerea dreptului de a conduce vehicule, pe categorii și subcategorii de vehicule solicitate. Suplimentar, în cazul prevăzut la alin. (1) lit. a), dreptul de conducere anulat poate fi redobândit după frecventarea programului probațional antialcoolic și antidrog și expirarea termenului de 4 ani din momentul condamnării.

Concomitent, instanța reține că potrivit art. 21/1 alin. (3) din Legea privind siguranța traficului rutier nr. 131 din 7 iunie 2007, Organele care asigură executarea pedepsei penale sau sancțiunii contravenționale de privare de dreptul de a conduce vehicule, în termen de până la 10 zile, solicită autorității competente înregistrarea anulării dreptului de a conduce vehicule și remit către aceasta permisele de conducere ridicate pentru anularea lor. După înregistrarea anulării dreptului de a conduce vehicule, permisele de conducere digitale devin indisponibile, fapt comunicat în procesul de verificare a acestora.

Subsecvent, conform pct. 53 din Regulamentul privind procedura de examinare pentru obținerea dreptului de a conduce vehicule, emiterea și valabilitatea permisului de conducere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 181 din 23 martie 2022, permisele de conducere ale persoanelor condamnate printr-o hotărâre judecătorească rămasă definitivă cu pedepse penale de anulare sau de privare de dreptul de a conduce vehicule, precum și ale persoanelor sancționate

contravențional cu privare de dreptul de a conduce vehicule, însoțite de hotărârile judecătorești pe caz, se remit, în termen de 10 zile, de către organele care asigură executarea pedepsei penale sau sancțiunii contravenționale Instituției Publice Agenția Servicii Publice, pentru anulare în Sistemul informațional automatizat „Registrul de stat al conducătorilor de vehicule”, în ordinea stabilită de către această autoritate. Un exemplar al hotărârii judecătorești pe caz se remite serviciului specializat al Ministerului Afacerilor Interne pentru evidența restricțiilor aplicate asupra dreptului de a conduce vehicule în Sistemul informațional automatizat „Registrul informației criminalistice și criminologice”.

Însă, în cazul în care persoanele condamnate printr-o hotărâre judecătorească rămasă definitivă cu pedeapsă penală de anulare sau de privare de dreptul de a conduce vehicule, precum și persoanele sancționate contravențional cu privare de dreptul de a conduce vehicule nu au predat permisul de conducere deținut, autoritățile indicate la alineatul întâi, în termen de 10 zile, remit Instituției Publice Agenția Servicii Publice hotărârile judecătorești pe caz, pentru anularea permiselor de conducere în cauză.

Potrivit art. 397 alin. (3) Cod de procedură penală, dispozitivul sentinței de condamnare, precum și a celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lângă chestiunile enumerate în art. 395 și 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă, hotărârea cu privire la corpurile delicte.

Potrivit art. 157 alin. (1) din Codul de procedură penală, constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sânt expuse ori adeverite circumstanţe care au importanţă pentru cauză.

Potrivit conținutului procesului verbal de examinare a obiectului și ordonanței organului de urmărire penală, a fost recunoscut în calitate de mijloc material de probă: suport optic CD-R, ce conține două înregistrări video efectuate în cadrul documentării cet. Moraru Ion. (f.d.16,17)

Potrivit conținutului procesului verbal de examinare a imprimărilor video-audio și ordonanței organului de urmărire penală, a fost recunoscut în calitate de mijloc material de probă: CD-R cu 3 înregistrări video cu durata 00:12:08, 00:12:05 și 00;07:30 efectuată la 14.03.2024. (f.d.52-53)

Potrivit art. 395 alin.(1) lit.5) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătată dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

În temeiul celor expuse, în conformitate cu art. art., 384 – 389, 392 - 395 Cod de procedură penală, instanța de judecată, -

c o n d a m n ă :

Se recunoaște vinovat **Moraru Ion ******* în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264/1 alin.(3) Cod Penal, şi potrivit acestei Legi i se aplică o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 200 (două sute) ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Se obligă **Moraru Ion ******* ca în termen de cinci zile de la intrarea sentinței în vigoare să se prezinte la Biroul de Probațiune pentru a fi luat la evidentă în scopul supravegherii executării pedepsei.

Se explică lui **Moraru Ion ******* că în caz de eschivare cu rea-voință de la executarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, ea se înlocuiește cu

închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 (patru) ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Se aplică față de **Moraru Ion***** măsura preventivă obligarea de a nu părăsi țara, care se va menține până prezenta sentinţă devine definitivă, apoi a o revoca.

Se informează Direcția documentare conducători auto din Departamentul înmatriculare a mijloacelor de transport și calificare a conducătorilor auto din cadrul Agenției Servicii Publice, despre anularea dreptului lui **Moraru Ion** ***** de a conduce mijloace de transport.

Mijloc material de probă: suport optic CD-R, ce conține două înregistrări video efectuate în cadrul documentării cet. Moraru Ion și CD-R cu 3 înregistrări video cu durata 00:12:08, 00:12:05 și 00;07:30 efectuată la 14.03.2024 - de a păstra în continuare la materialele cauzei penale.

Sentința cu drept de recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile de la pronunțare, prin intermediul Judecătoriei Strășeni.

Președintele ședinței
Judecător **Sergiu Osoianu**